

NE OKOLD A MÁSIKAT! 2.

2013. március 10.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Ki van terjesztve a sátorunk mindenfelé, köszönjük ezt Istennek! Hamarosan újra egyház leszünk! Az Apostolok cselekedeteiben kezdjük a tanítást, ahol az Ige gyönyörűen szól nekünk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 19,20.

20. Ekképpen az Úrnak Igéje erősen növekedik és hatalmat vesz vala.

Az Úr Igéje hatalmat vett! Az elmúlt héten arról tanítottunk és ma ennek a folytatása következik, hogy – ne okold a másikat. Ugyanis, miért nem szabad ezt tennünk, hogy a másikat okoljuk folyton folyvást? Mert közben *nem az Ige* van a szánkban és így az Ige *nem tud növekedni* az életünkben.

Az Ige akkor sem tud növekedni az életünkben és a *hitünk* sem, ha *bűntudat* alatt tartjuk magunkat. Saját magunkat is okolhatjuk ugyanis. Mifelénk volt egy mondás, hogy senki más nem okolhatsz, csak saját magadat – de ez sem igei igazság. Mert *mindent* meg tudsz *változtatni* Isten Igéjével az *ajkaidon*!

Volt egy farmer, fogott magának egy disznót, jól megfürdette, miután csinosan felöltöztette, kitisztította, elengedte, mi történt vele? Visszament a sárba és jól megfürdött a sárban. Akkor azt mondta a gazda, hogy most valami más fogok kitalálni. Újra kivette a sárból, megint megfüröszttötte, megtisztogatta. Ez alkalommal egy macskakosztümbe öltöztettem, gondolta.

És ebben a macskakosztümben újból elengedte, s megint csak visszament a sárba. Gondolta a gazda, hogy ez sem volt jó ötlet, megint kivette őt a sárból, a másik malacka megkérdezte, hogy mi történt veled? Mit tett veled ez a gazda, hogy most meg a mancsodat nyalogatod? Mi a baj veled? Ugyanez történik velünk is.

Amikor újjászülettünk, Isten *megváltoztatta a természetünket*. Jézus Krisztusban új teremtéssé lettünk és örök életet kaptunk, de a *lelkünk* folytán *visszaugrottunk* a világba és beleestünk a világ mocsarába. De Isten ezt a malacszívet kivette belőlünk. Ugyanis a malacnak az óljába visszamehetsz a lelkednek a kívánságai miatt. De ne okold magadat, meg fogsz változni, mert már, ha észrevetted magadon, te nem oda tartozol, te más lettél.

Az elmúlt héten ezen időztünk, hogy <i>ne okold</i> a másikat, sőt saját magadat sem. Ugyanis, Isten <i>kegyelme</i> azon a területen, ahol te magadat <i>gyengének</i> érzed, azon a területen <i>túlaradó bőségben</i> fogja elárasztani az életedet.

És ezt próbáljuk hangsúlyozni folytonosan, hogy engedd meg Isten kegyelmének, hogy az *áradjon* az életed felett, és ne a törvényből, hanem a kegyelemből próbálj boldogulni az életedben.

RÓMA 6,1–2.

1. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen?

2. Távol legyen, akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élénk még abban?

Tehát az a bűntermészet, a disznótermészet megszűnt az életünkben. A disznószív megszűnt az életünkben, *új teremtéssé* lettünk és meghaltunk a bűnnek. A gyengeségek területén, ahol *gyengének* érezzük magunkat, a *kegyelem* annál inkább *bővülködően* fog folyni.

Azokon a területeken, ahol kudarcokat vallottunk, azokon a területeken *győzelmeket* fog adni nekünk. Itt az első vers is ezt mondja, hogy a *kegyelem* annál inkább *nagyobb* lesz az életünkben, itt rögtön meg is válaszolja.

Egy biztos, hogy saját magunkat nem leszünk képesek megváltoztatni, de ha megengedjük, hogy az egyre növekvő *kegyelem* *behatoljon* az életünkbe, az képes rá, hogy *változást* hozzon azokon a területeken, ahol a múltban folyton folyvást csak kudarcokat vallottunk.

Ma elsősorban azért vagy itt, hogy halld Isten Igéjét és az *igazság ismerete* által *megváltozzon* az életed. Másrészt képesek vagyunk *közösségbe* kerülni egymással. Ha valaki az életedben magasabb helyre kerül, mint maga Isten, az az illető nem lesz képes megváltoztatni téged.

A helytelen, *téves gondolkodás* pedig odavezet majd minket, hogy elkezdünk *helytelenül beszélni* is. S ahogy beszélünk, az pedig *kihatással* lesz a kapcsolatainkra.

Hogy példát hozzak: volt itt közöttünk egy asszony, aki évek hosszú során is tévesen gondolkodott és azt terjesztette másoknak is, hogy nem elég jók arra, hogy itt legyenek a gyülekezetben. Arra biztatta őket, hogy ne járjanak gyülekezetbe, menjenek el. Végén tudomásunkra jutott ez és foglalkoztunk vele. Nem tudtuk pontosan, hogy hány embernek mondta ezt el.

A gondolataink a bennünk lévő hitből származnak. A *helyes gondolkodásmód* helyes kapcsolatokhoz vezet. Ha más gyülekezetbe jársz és ott *más gondolkodásmódra* tanítottak, akkor természetesen másként fogsz viselkedni és cselekedni is.

Egy illetővel kellett foglalkoznom a közelmúltban, ugyanis a törvényben vannak benne. Teljesen ellentétes, amit nekik tanítanak, mint ami itt elhangzik. A törvény alatt vannak, és egy ilyen keverék evangéliumot tanítanak nekik. Egy *keverék egyveleget* hallgatott, mert ide is járt és abba a gyülekezetbe is.

Pontosan az ellentétjét prédikálták neki ott, mint ami itt elhangzik – a *kegyelem Evangéliuma*. Vallást tanítottak neki. Ez így nem fog működni. Hogyha a hitedből fakadóan olyan cselekedeteket teszel, amely ellentmondó annak, ami itt elhangzik...

Az Írások tisztán mondják, hogy mi nem tartozunk a törvény alá, és az embernek oda kell tartozni, oda kell járni, ahol úgy tanítanak, ahogy ő hisz, ahogyan akar hinni. Mert amiben hiszel, és ami vagy valójában, attól nem tudod kimenteni még magadat sem.

És amiben hisz az ember, *úgy is viselkedik*. És ha a törvény alatt vagy, akkor azt *nem tudod leplezni*, az fog kijönni belőled és a kapcsolataidra is *hatással* lesz. Ahhoz, hogy *egészséges kapcsolatokat* tudjál kiépíteni, ahhoz *helyesen* kell *gondolkodnod*, és ahhoz, hogy helyesen gondolkodj, *helyen* kell *hinned*.

Mi a gyökere annak, hogy mi *tévesen gondolkodunk*? Az a büntudatnak egy *mellékterméke*. Az embert ugyanis *teljesnek teremtette* Isten, és amikor elbukott, akkor vált büntudatosná. Tehát a büntudatossága által vált valami *mássá*, mint amit Isten szeretett volna, hogy legyen.

Ádám, és Éva, akiket Isten arra teremtett, hogy közösségben és kapcsolatban legyenek Istennel, most valami *mássá* lett. És mi volt az, ami az egészet motiválta? A *büntudatuk*. Tehát a büntudat miatt jöttek be ezek az érzelmi, diszfunkcionális helyzetek, pl. a bűnérzet, a kárhoztatás, a szégyenérzet. Tehát, *más motiválja* az illető viselkedését, mint amit Isten eredetileg tervezett számára.

Jákob pl. megcsalta a testvérét, megtévesztette Ézsaut. Káin meggyilkolta Ábelt, mert irigykedett a testvéreire, akinek áldozata jobban tetszett Istennek. Tehát ezek a *téves érzelmek* beszivárognak az életünkbe, és ami pedig *bennünk* van, az *kihatással* van másokra. És ezeket helyre kell hozni az életünkben, mielőtt bármilyen szellemi kapcsolatba tudunk kerülni valójában Istennel.

Péter azt mondta a koldusnak, hogy ezüstöm és aranyom nincsen nékem, hanem amim van, azt adom néked. Amim van, azt adom néked! A bibliaiskolánkban belénk vasalták ezt, hogy *amid van*, azt tudod *odaadni* a másiknak. Amiben *hiszünk*, az meghatározza, hogy miként *gondolkodunk*, és ez együttesen meghatározza azt, hogy mi az, amit át tudunk adni a másiknak. Érted-e?

Valaki pl. megkérdezte tőlünk, hogy miért van fent a kereszt nálunk. Kérdeztem, hogy te meg hol jártál? Azt mondta, hogy hét évet töltött ebben és ebben a gyülekezetben. Mondtam, hogy oda kellene visszamenned, mert az, ami benned van, nem szeretnénk, ha itt is terjedne. Hogyha azt mondod, hogy neked himlőd van, de valójában nem himlőd, hanem kanyaród van, akkor mi az, amivel engem meg tudsz fertőzni? Azt fogom elkapni, ami neked van.

Tehát nem leszek tőled sem szabadabb, sem nem növekszem az Úr ismeretében a közösséged által, mert hazudtál, mert neked valójában kanyaród van, és kötésben vagy, és a törvény alatt vagy, és kiestél a kegyelem alól. És azt tudod csak kiadni magadból, ami benned van.

Tehát én nem engedem meg, hogy bárkit ilyen módon meghallgassak, és az befolyásoljon engem a hitemben. Amikor a nemzetközi szolgálatokat nézem a TV-ben és a hirdetésekben látok egy könyvet az átokról, azt a prédikátort soha többet meg nem hallgatom.

Ugyanis, amivel *telve* van belül, az fog *kijönni* belőle. Amiben hisz belül, legyen az helyes, vagy helytelen hit, amiben hisz és ahogyan gondolkodik, azt fogja szólni, és azt fogja hirdetni. És azt mi továbbadjuk másoknak.

Az én professzorom a bibliaiskolában azt mondta, hogy ne is annyira a szájukat ellenőrizd le, hogy mi jön ki a szájukon, hanem, hogy milyen *gyümölcsöket* teremnek. És láttam a gyümölcsöket, ezért nem hallgatom meg őket, egyetlen szót sem hallgatok meg tőlük. Mert tudom, hogy mi az, ami már *bennem* van, és tudom, hogy mi az, amit még meg szeretnék *szerezni* az Úrtól.

És nem akarom azt a kanyarót elkapni, amivel ő meg tud engem fertőzni, hanem szeretnék helyette szabadságot, gyarapodást, az Úrban való örömet és nem azt a fertőző betegséget. Mert ők *kiestek* a kegyelemből, és pontosan úgy funkcionálnak, mint a világ, a világ rendszerében. *Törvény alatt* vannak, és a *kötésekben* élnek.

A keresztények leginkább keverék, egy egyveleg, ebből is, meg abból is egy kicsi. A tanítás arról szól, hogy ezt az egyveleget *ne vegyük be* az életünkbe, mert nem akarunk kiesni a kegyelemből. Megnézzük ezt a következő Igében:

GALATA 5,4.

4. Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.

Én nem akarok sem megtévesztés alatt lenni, sem a kegyelemből nem akarok kiesni. Tehát, nem haragszom azokra, akik nem így gondolkodnak, de nem akarok velük kapcsolatban sem lenni. Úgy is elszaladnak előlem, mert nem akarnak démont vagy átkot kapni tőlem. Tudod, hogy miket beszélnek.

A *hitünk*, és a *beszédünk* meghatározza a kapcsolatainkat. A kegyelem útja Istentől az, hogy először téged *rendbe hoz*, és amikor téged rendbe hozott, akkor képes leszel *egészséges kapcsolatokat* teremteni a másikkal.

1TIMÓTHEUS 4,16.

16. Ügyelj magadra, és a tanításra, maradj meg azokban, mert ha ezt teszed, mind magadat, mind hallgatóidat megtartod.

Tehát én ügyelek és vigyázok magamra, mert szeretnék egészséges maradni. Ezért elköteleztem magam arra például, hogy senkire nem fogok megharagudni, még akkor sem, ha az illető nem az erkölcs alapján cselekedett, és nem volt velem becsületes, és ellenem fordult, mert én akkor is a páli Evangéliumot akarom hirdetni.

És akik *megtévesztésekkel* teljesek, azok ellenünk lesznek, ez garantált. Mindig lesz *ellenzék*. Ha a páli Evangéliumot hirdeted, ez garantált. De akik minket elleneznek, azok valójában nem ellenünk vannak, hanem az Úr Jézus *Krisztus* ellen fordultak.

Írja az Ige, hogy *maradj meg* azokban, mert így *őrződ meg* magadat, és mindazokat, akik körülötted vannak, a hallgatóidat. Tehát először magadat, és azután azokat, akik téged hallgatnak.

Azért kell ügyelni arra, hogy miként *hiszünk*, és miként *gondolkodunk*, miként *beszélünk*, mert először is *magunkat* tartjuk meg vele, és utána pedig azokat tartjuk meg, akik minket hallgatnak. A kapcsolatok pedig *szavakból* állnak.

Tehát, ha ügyelsz magadra és arra, hogy miben hiszel, és miként beszélsz, akkor magadat tartod meg. Először *magadat*, és utána pedig azokat, akik *körülötted* vannak. Ahhoz tehát, hogy *egészséges kapcsolataink* legyenek, ügyelni kell magunkra. Először saját magunkat kell, úgymond *rendbe tenni*. Ezért most felsorolok egy-két dolgot, ami segítségünkre lesz ebben.

Első pont: A változás akkor jön majd az életedbe, ha megismered az igazságot. Ezt az alapján állítjuk, amit a János Evangéliumban olvasunk a 8,31–32 versekben.

JÁNOS 8,31–32.

31. Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyjal az én tanítványaim vagytok,

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Az az igazság, amit te *megismersz*, az tesz téged *szabaddá*. Vagyis, hogyha az igazságra szert teszel, akkor az garantáltan *változást* fog hozni az életedben. Nézzük meg Isten mit ígért Izraelnek:

2MÓZES 23,27.

27. Az én rettentésemet bocsátom el előtted, és minden népet megrettentek, amely közé mégy, és minden ellenségedet elfutamítom előtted.

Az én rettentésemet bocsátom el előtted, ígérte meg Isten, és minden ellenségedet megzavarom, és így fogod *birtokolni* azt a földet. Tizenkét kémeket küldtek ki a földnek a kikémlelésére, abból tíz nagyon *rossz jelentéssel* tért vissza. Káleb volt az egyik, aki egy *pozitív jelentést* hozott, és ezt olvassuk az 4Mózes 14,9-ben:

4MÓZES 14,9.

9. Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljetez annak a földnek népétől, mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér, eltávozott tőlük az ő oltalmuk, de az Úr velünk van, ne féljetez tőlük!

Vagyis olyan az ellenség neked, mint a kenyér, megeszed, az Úr pedig velünk van. Ne félj tőle! Nézzük meg, hogy a tíz kém mivel jött vissza:

4MÓZES 13,33.

33. És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk, a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok voltunk.

A mi szemünkben is úgy tűntünk, mint a sáska, és az ő szemükben is. Mi a baj azokkal, akik így beszélnek? Az, hogy nem az igazság van náluk, mert Isten olyat mondott nekik, amit ha elhisznek, *szabaddá* tette volna őket, ha *hitték* volna azt, amit Isten mondott nekik.

Előtted megyek, az én félelmemet küldöm el előtted, és összezavarom az ellenséget, és így fogod birtokba venni a földet. De tízen közülük ezt nem hitték el, vagyis *hitetlenségben* voltak. Ez történik tehát.

Hogyha nem vagy birtokában Isten gondolatainak, akkor helyettesíteni fogod valami mással. Alapvetően a te *saját gondolataid* lépnek be helyette. A probléma ezzel ott van, hogy *nem úgy gondolkodsz* többé már, mint Isten, és *nem úgy látod* magadat, ahogy Isten lát téged: mert mindannyian csak olyanok vagyunk, mint a szöcskék, meg a sáska.

Káleb pedig azt mondta, hogy nem baj, hogy ott van az ellenség, de olyanok számunkra, mint a kenyér. Az ő oltalmuk eltávozott tőlük, és ezért *megbirkózunk* velük. De ők úgy látták saját magukat, mintha Isten eltávozott volna tőlük: mint a sáskák olyanok vagyunk a mi szemünkben is és az ő szemükben is.

Mi az *összefüggés* e között a látásmód között és a kapcsolataink között? Mondtad-e már valakinek valaha, hogy tudom, hogy mit gondolsz rólam? De valójában nem ő gondolja, hanem te gondold azt. Nem ő gondolja rólad, te gondold, hogy ő gondolja rólad.

Voltak, akik elmentek tőlünk, azt mondván, hogy ma egész nap rólam prédikált, és *megsértődtek*. Megint más azt mondta, hogy nagyon pocsék volt ma ez a prédikáció, és tudom, hogy rólam prédikált. Pedig az emberek közben üdvözültek, megváltást kaptak.

Az egyik prédikátor tizenöt percet tudott csak prédikálni, és mégis hetvenen tértek az Úrhoz, az Úrhoz adták a szívüket. Tehát a lényeg itt az, hogy ahogy mi látjuk saját magunkat, úgy gondoljuk, hogy mások is így látnak minket. És a kérdés az csupán, hogy ez-e az igazság?

Kettes pont: Tudnunk kell, hogy mi *teljesek* vagyunk Krisztusban. És ha tudod ezt az azonosítást, hogy *ki vagy* te Krisztusban, az meg fogja oldani minden problémádat. És ha ezt az azonosítást pedig nem ismered, akkor senki vagy.

KOLOSSE 2,9–10.

9. Mert Őbenne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg,

10. És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.

Vagyis te *Őbenne* vagy teljes. Mit jelent ez? Azt, hogy ha szerzel magadnak egy férjet, vagy egy feleséget, ki mint, az nem tesz téged teljessé. Nem fogja teljessé tenni benned azt a hiányt, azt az *űrt* nem fogja teljesíteni benned. Ugyanis, aki még egyedülálló, azt gondolja, hogyha majd társat talál, akkor ez az üresség belül megszűnik.

Egyszer egy fiatal lánnyal beszéltem, aki már *eljegyzésben* volt a társával, és azt mondta, hogy most is *magányosnak* érzi magát. Mert ezt az *űrt* belül csak *Jézus* tudja betölteni! Sokan élnek így házasságban, hogy azt hitték, hogy *teljessé* válnak, de azt az *űrt*, ott bent, csak az *Úr* maga tudja *betölteni*. Senki más nem tudja.

A házasságban a házastársak valójában társak, *kiegészítik* egymást. De fel kell azt fedezned, hogy a feleséged *nem* lesz képes arra, hogy pótolja neked azt a *teljességet*, amit *csak az Úrban* tudsz megszerezni. Nem lesz képes rá.

Megint mások szolgálatokat követnek így és szolgálatoktól várják el, hogy ezt a teljességet meg hozzák a bensőjükben. Csak Isten képes erre! Az *Úr* engem is elhelyezett így szolgálatokban, hogy megtanuljam a kenet áradásait és a kenet megnyilvánulásait, de valójában a Szent Szellem volt az *igazi tanítóm*.

Megint más alkalmakkor olyan helyeket adunk az életünkben másoknak, amit nem lenne szabad odaadnunk. Úgy ragaszkodunk hozzájuk, hogy megengedjük, hogy ők *uralják le* az életünket, ahelyett, hogy az *Úr Jézus* lenne az *ura az életünknek*.

Ezt az irgalmat meg kell nyerned Istentől, hogy megértsd, még *mielőtt* házasságra lépsz. Tehát ezt a helyet *csak az Úr Jézus Krisztusnak* adhatod át, és csak *Ő* lesz képes betölteni ezt. Hiába mész hozzá a másikhöz, ezt a helyet nem adhatod oda neki.

Vannak szolgálatok, akik *tévesen* erre törekszenek, hogy majd ők *irányítják* az életedet, és ők lesznek ura az életednek, és megpróbálják diktátori behatásokkal rád kényszeríteni, hogy mit tegyél. Az *Úr Jézus* helyét veszik el.

Kenneth Haginnek az egyik legnagyobb foglalatossága volt, a legnagyobb igazságot mondta akkor, amikor kijelentette, hogy ha olyan környezetben vagy, ahol próbálnak *leuralni*, és megmondani mindig, hogy mit tegyél, az a baj vele, hogy te magad *nem fogsz felnövekedni* az *Úrban*.

Szellemi óriásokat akar magának az *Úr*, és azt akarja, hogy egyedül *Őt kövesd*, és tanuld meg *Őt* követni. Az *Úr* akarata, hogy sem pástort, sem gyülekezeti véneket, sem senki mást nem követhetsz, csak az *Úr Jézus Krisztus vezetését* követheted.

Hogyha megveszed azt az autót, ami másnapra tönkremegy, az a te hibád. És ha valaki megpróbálja neked azt diktálni, hogy milyen színű autót vegyél, vagy milyen színű ruhát vegyél fel, és ha ezt engeded magadnak, akkor az a te hibád.

Az ilyenfajta *manipulációval* fent lehet tartani nagy létszámú gyülekezeteket, de az ítélet napján nem fognak megállni, mert nincsenek a szellemükben felfejlődve oda, ahol kellene, hogy álljanak.

ZSOLTÁR 36,9.

9. Mert nálad van az életnek forrása, a Te világosságod által latunk világosságot.

A *világosságban* fogod látni a világosságot. Itt, hogy jelen vagy a kenetben és a *világosságban*, olyan dolgokat is fogsz venni *kijelentésként* az Úrtól, amit én nem is mondtam ma.

KOLOSSE 1,9.

9. Ezért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és megértésben.

Ahogy szellemben imádkozunk, úgy teljesedünk be, úgy töltetünk be az *Ő akaratának* a megismerésére, az életünkre nézve. Egy *gyülekezeti alkalom* is megadhatja neked azt, mint egy *nyitott ablak* a mennyre, hogy az *Ő* kijelentésének fénye megvilágítson, és *megértéseket* kapj általa. Egy nyitott ablak.

Miközben én itt *olvasom* az Igét, én is kapok ezáltal kijelentést. Ha egy *felkent tanító* szolgálatba elmegyek, ott fogok kapni kijelentést, megértést a fény által. Az *igazság* fog téged megszabadítani.

És ez lehetőséget ad a számodra, hogy elengeded a másikat, a kötéseket, és *világosságot* kapsz a fényben. Valaki azt mondja, hogy ural engem valami, és szeretnék tőle megszabadulni. Igazából a világosság, a *fény* tud megszabadítani.

Kilencvenegy alkalommal használja az Írás, hogy *teljessé tett* téged az Úr. Ötvenegyszer pedig, hogy *beteljesedett*. Más alkalmakkor, hogy *teljes vagy* Ővele. Őbenne van ez a teljesség, Krisztusban.

Harmadik pont: Ahhoz, hogy jó kapcsolataid legyenek, a *teljesítés kényszerétől* meg kell szabadulnod. Például ne használd a másikat erre, meg arra.

LUKÁCS 3,21–22.

21. Lőn pedig, hogy mikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkereszteltetett, és imádkozott, megnyilatkozáék az ég.

22. És leszállt Őreá a Szent Szellem testi ábrázatban, mint egy galamb, és szózat lőn a mennyből, ezt mondván: Te vagy amaz én szerelmes Fiam, Tebenned gyönyörködöm!

Mielőtt Jézus bármit tett volna, Istennek *már tetszésére* volt Jézus és gyönyörködött benne. Mielőtt prédikált volna, mielőtt bárkit meggyógyított volna, mielőtt csodát tett volna, Isten *már gyönyörködött* benne. Isten ma ugyanígy gyönyörködik a fiúságban, a *fiú kapcsolatban*, hogyha befogadod az Urat, ha *befogadod Jézust*.

Ha az ember úgy érzi, hogy teljesítenie kell, akkor hajlamos arra, hogy rosszul tekintsen rá dolgokra. A *bűntudatos* létünk arra irányítja a figyelmünket mindig, hogy mi a helyzet velünk. Hogyha magunkkal foglalkozunk állandóan, akkor nem vagyunk annak oly nagy tudatában, hogy fiak vagyunk.

Először is Isten abban gyönyörködik, és abban teljesedik be az Ő öröme, hogy *fiainak* tud minket. Valaki mondta, azt hittem, hogy a hitben van Istennek a gyönyörúsége. Igen ám, de ahhoz *hit* kellett, hogy *újjászülessél*.

Isten *odaadta* neked ezt a hitet első helyen és utána Ő a *hited* szerzője és bevégzője. Tehát a hit hallásból és a *hallás* Isten Igéje által van. Ne akarjál teljesíteni a saját erődből, hanem *fogadd el* ezt a hitet, amit Ő ajánl, és általa legyél *tetszésére* Istennek.

Téves motivációval fogsz így cselekedni, ha mindig az hajt, hogy *teljesítened* kell. Tehát, nem azért állok ma itt, hogy az emberekre jó benyomást tegyek, és mit gondolnak majd rólam. Nem ez hajt engem, hanem azért vagyok ma itt, hogy Isten legyen *elégedett* velem.

Kenneth Hagin azt mondta, hogy ha Isten *nem hívott el* téged arra, hogy pásztor legyél, és mégis elmész pásztorolni, akkor az *tönkre fogja tenni* az életedet. Miért lennék itt, ha nem lenne erre elhívásom Istentől?

Ha az emberek ilyen *teljesítés kényszerben* vannak, akkor megesik, hogy az egyik héten, a csúcson vannak, a másik héten pedig sehol sincsenek. Az a célja Istennek, hogy *szabaddá* tegyen minket arra, hogy valóban azt tudjuk végezni, amire minket Ő *elhívott*.

Kegyelemre és hitre együttesen szükségünk van ehhez, mert hit által tudjuk elérni azt a *kegyelmet*. Isten *szeretete* volt az, amely *képessé* tette Jézust arra, hogy úgy *szolgáljon* itt a földön, ahogy tette.

Nagyon sok problémádat meg fogja oldani az, ha tudomásul veszed, hogy Isten *feltétel nélkül szeret* téged, és úgy fogad el téged, ahogy vagy. Ahogy vagy! És ez a szeretet, amikor a *szívedig hatol*, és tudomásul veszed, ez lesz képes arra, hogy *megváltoztasson*.

De ha folyton folyvást arra gondolsz, hogy Istennek ez meg ez *nincs a tetszésére*, és hogy ezért nincs megelégedve veled, akkor egyre csak *lefelé* fogsz menni a lejtőn, mert az egész csak arról szól, hogy te mit tudsz teljesíteni.

A szolgálat korai napjaiban, az első években, tizennyolc-húsz évvel ezelőtt voltak olyan keresztények, akik azzal *üldöztek*, hogy az én életem nem tetszik Istennek, és ezért nem lehetek Isten felkentje.

Tehát kényszer alatt voltak, a *törvény* alatt voltak és arra törekedtek, hogy ők mit tudnak teljesíteni Istennek, *saját erejükből*. És ez teljesen ellentmond a kegyelem evangéliumának, hogy mire képes a saját erejéből.

A kérdés úgy hangzik, hogyha a férjed elvesztette a munkahelyét, akkor is szereted? Az ilyen dolgok ugyanis *kihatással* vannak a kapcsolatokra. A gyökerénél kell megoldani ezeket. Ahogy *gondolkodunk*, úgy *hiszünk* is és így kommunikálunk egymással. Ezek a keresztények is azért beszéltek így, mert akként hittek.

Nagyon sokat segít majd nekünk, hogyha azt feldolgozzuk magunkban, hogy Isten *úgy szeret* minket, *amint vagyunk*. Mert amikor még bűnösök voltunk, akkor Isten az Ő Fiát elküldte értünk. És a világ akkor még nem volt szeretetreméltó, mert semmi másból nem állt a világ, csak bűnösökből.

És miután *üdvözülünk*, valójában a keresztények hiszik-e, hogy Isten *szereti* őket, úgy, ahogy vannak? Ez a válasz, hogy Isten pontosan úgy szeret téged, *ahogy vagy*. Ha ezt

megismered és megérted, ez fog arra *inspirálni*, hogy dolgokat *helyrehozz* az életedben. Mert ez a szeretet *képesé* tesz majd téged arra, hogy valóban *létrejöjjenek* azok a változások. Így működik a kegyelem!

Isten *szereti* a szegény embert, szereti az irigy embert, szereti a gyűlölködő embert, szereti az önző embert, szereti a féltékenykedő embert, szereti a hirtelenkedő embert, mindegyiket, *ahogy van*. Addig nem is fognak megváltozni, amíg meg nem értik, hogy Isten pontosan *úgy szereti* őket, amint vannak. Úgy is szereti őket!

Ha valaki ezt nem érti, hogy Isten *elfogadta* őt olyannak, és úgy szereti őt, ahogy van, akkor nincs az az *ösztönző erő*, ami ki tudja *emelni* abból az állapotából. Saját erejükből, a saját erőfeszítésükből, a saját teljesítéseik által akarnak megváltozni. És ez egy nagy *csapda*.

Egyetlen módon megy ugyanis a maradandó *változás*, hogyha az Isten *szeretete* által jönnek ezek. Ha *nincsen benned* ez a kötődés Isten szeretete felé, és nem ismered, akkor elkezdesz *kötekedni* a másikkal. Meglátod a másik hibáit és belekösz. Nem tudod őt elfogadni úgy, amilyen és ez *bajba hoz* téged.

Elkezdéd *okolni* a másikat. Mindig a másik hibája, hogy most így történt és megítéled őt. És ha belemész ebbe, a másikat okolom játszmába, hogy őt megítéled, az rád lesz nagy *kihatással*. A kapcsolataidra lesz kihatással, és el fogod veszteni a jó kapcsolataidat.

Először tehát, azt kell észrevenned, hogy saját magadban kell ezt *helyrehozni*, és ez nagy *változást* fog hozni az életkapcsolataidban. Négy dolog van itt megint:

1. A te hited és a te gondolataid – ezt *továbadod* a másiknak anélkül, hogy tudnál róla.
2. A mi gondolataink és a hitünk – meghatározzák a *kapcsolatainkat*.
3. A te *azonosításod* Krisztusban – ha ennek tudatában vagy, az mindent *meghatároz*.
4. Ha magadat így *rendbe hozod* – akkor másként fogsz tudni *viszonyulni* a többiekhez.

Először tehát meg kell magunkat vizsgálni, hogy mi az, amiben mi hiszünk? Ügyelni kell arra, hogy mi az, amin *gondolkodunk*, ügyelnünk kell arra, hogy mi az, amit *kimondunk*. Ilyenkor *megváltozik* a hitünk, megváltozik, amit kimondunk, és megváltozik a világosság körülöttünk.

Ahogy vasárnap tanítottam, hogy ne okold a másikat, rögtön azon kaptam magam, amint innen kimentem, hogy valakit valamiért jól megokoltam. Úgyhogy ügyeljünk erre.

Fontos kérdés, hogy miért beszélünk úgy, mintha mi lennénk az áldozat? Úgy tüntetjük fel magunkat, mintha a helyzet áldozata lennénk. Ami a *számban* van, az bele fog kerülni az életembe. Miért nem használod a szavaidat, hogy az *győzelmet kényszerítsen* rá a helyzetekre?

Hallottunk egy nagyon jó bizonyosságot, egy pár hete. Az egyik pásztorunk mondta el, hogy ő az *Igén megállva*, hogyan lett képes a véreredménye a tökéletes változást eredményezni. Annyira hatásos és valóságos volt a bizonyága, hogy a pásztorokonferencián is el fogja mondani, hogy minden pásztor hallhassa. Mert *megragadta* az igazságot. Creflo Dollar tanított arról, hogy ő maga, hogyan került a hitetlenségbe. Hiszen perelt az Úrral, és azt mondta, hogy Uram, azt nem mondhatod, hogy nincs hitem?

Egyszer egy édesapa fordult a fiáért Jézushoz és mondta, hiszek Uram, segíts az én hitetlenségemben. Ugyanis a hitünk mellett jelen lévő hitetlenségek *rövidre zárják* a meglévő hitünket. Ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag...!

Tehát egy *kicsi hit elegendő!* ... ha azt mondanátok! Mit mondanánk? Kelj fel és vetődj a tengerbe, és a szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Vagyis *szólni* kell a betegséghez!

És mivel hagyta, hogy a világnak a gondolataiba befonja magát, végül egy műtétet fel kellett, hogy vállaljon. Megjegyzem, a *műtét nem befolyásolja a hitedet*, attól ugyanolyan hited marad, mert felvállaltál egy műtétet.

Egy torokoperáció során eltávolították azt a rendellenes kinövést, ami volt a testében. Előtte azonban volt rákos jelentés a testében, és egy hétig csak az *Igében időzött*. És egy hét után *semmi nyoma* nem maradt a testében a ráknak.

Hetente több millió dolláros TV számlái vannak, két-három millió dollárban, nem forintban. Tehát a hite működik, és valahol mégis a világ gondjai meg tudták *zavarni a hitét*. A prédikátor, ha állandóan prédikál, *magára* is kell, hogy *figyeljen*. Nagyon sok ügyintézással jár például egy szolgálat. Figyelni kell saját magunkra.

Amire még nagyon figyelni kell: ami olyankor kijön a szánkából, miközben *okoljuk* a másikat, az is *hitetlenség*. Az is a hitetlenség szava, amikor magadat okolod valamiért. És magadat megvédelmezni nem úgy kell, hogy próbálsz érveket sorolni, hogy az miért nem igaz. Az *Igével* kell magad *megvédelmezni*. Ahogy Pál mondta, hogy hittünk és azért szóltunk. Mert hiszünk, azért szólunk. Ez a 2Korinthus 4,13-ban van.

Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni, mondja a Zsidó 11,6-ban. Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy *Ő* létezik, és *megjutalmazza* mindazokat, akik *Őt keresik*. Tehát, hiszem, hogy *Ő* létezik, de valójában hiszed-e miközben mondod? Ez az egyik kérdés.

Hiszed-e, hogy meg fogja tenni? De valójában nem hiszed. Miközben *kételkedsz*, azt fogja hozni, hogy *nem szólod* az Igét. Tehát, ma engem hallgatsz, de a hét többi hat napján saját magadat fogod hallgatni, hogy mit beszélsz.

Kijelentem, hogy az idén evangelizálunk, és egymillió *lelket nyerünk* meg az Úrnak. És lehet, hogy úgy hat ez rád, mint amikor a Titanic elsüllyedt. Ugyanis nem mind mi fogjuk ezt végezni. Amikor Ausztráliában voltam, akkor kétszáz gyülekezetet követeltünk az Úrnak.

Tíz évre rá visszamentem és egy Peggy nevű testvér megkérdezte, hogy mi történt azzal a kétszáz gyülekezettel? Mondtam, hogy vannak ám, csak Európában. És még többen is vannak. Megnyomottat adott az Úr, megrázottat, színig teltet! De ugye először ki kellett *mondani* valakinek.

És mikor ezt kimondtam, három embert az Úrhoz vezettem. Most pénteken pl. a három közül az egyik zsidó volt. A rákövetkező vasárnap pedig egy nagy üdvösség született, ha szabad ezt mondani, és ráadásul még egy másik is újjászületett, egy autókereskedő.

Az egyik pl. ragaszkodott hozzá, hogy ő csak angolul hajlandó elmondani az üdvösségi imát. A keresztény nyelvezetet amúgy sem értette. Ezért Antal Csabának le kellett fordítani, hogy mit is jelentenek ezek a szavak. De elmondta végül is angolul.

Volt egy személy Ausztráliában, aki német ajkú volt, és azután újjászületett. Tíz évre rá hazament és próbálta elmondani a családnak, hogy mi történt vele. Az volt a baj, hogy nem

tudott kommunikálni velük, mert a német anyanyelvében nem tudta elmagyarázni ezeket a keresztény angol szavakat, amelyeket hallott.

Amikor én jöttem ebbe az országba, akkor a feleségemmel ugyanez volt a helyzet, meg kellett tanulnia az angol és a magyar keresztény szókörnyezetet. És nem úgy, ahogy azt a vallásosak használják minden esetben.

Egy millió embert fogunk üdvösségre vezetni! Hallottam a TV-ben, egy prédikátor mondta, hogy a pásztorok fogják vezetni az itteni nagy evangelizációkat. Lehet, hogy nem ők fognak prédikálni, nem feltétlen jelenti ezt. De azt jelenti, hogy a pásztorokkal együtt fog menni, és egy nagy-nagy *szervezésben* fog haladni ez a munka.

Mert az Úr fogja azokat *használni*, akik a *gyülekezetekben* vannak. És *imádkozni* fognak a Szellem által is nagyon sokat, és az utcai munkákat is elő kell készíteni, sok-sok *előkészítő* munkával jár. Elő kell készíteni az evangélista munkákat. Tehát az evangélista nélkül úgysem lehet elvégezni.

Visszatérve a témára, fel tudod magad *emelni* a saját száddal, a saját *szavaiddal*. A hét minden napján megteheted ezt.

Van egy keresztény mondóka, hogy Isten adj nekem erőt arra, hogy megmásszam ezt a hegyet. Mondja Isten, hogy én nem adok, mert én nem akarok hegyet mászni. Hanem azt mondja Isten, hogy *szólj neki* és eltávozik előled.

Megint más mondja, hogy én szegény vagyok. Kérdeztem, hogy hányszor mondtad ezt el eddig? Mert ez egy hazugság. *Minden a tiétek*, mondja az 1Korinthus 3-ban, ebben az életben is és az eljövendőben is.

1KORINTHUS 3,22.

22. Akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár világ, akár élet, akár halál, akár jelenvalók, akár következendők, minden a tiétek.

Pál bolond volt, amikor ezt leírta? Nem! A szátokra figyeljetelek, *szóljátok az Igét!* Miután az Igét szóltad, a szellemed képes lesz arra, hogy megragadja a hústest dolgait és *visszavigyen* az Ige vonalára. És a szellemed fogja *feltámasztani* a lelked, és az egész életed dolgait, mert a szellemed képes arra, hogy *gyógyulást hozzon* neked.

Példabeszédek is tanítja, hogy az *életnek*, a gyógyulásnak a szavait képes szólni. Egyetlen dolog fog minket vissza, tart minket vissza: a szánk, [helytelen] a megvallásaink. Ne okold a másikat, és ne kárhoztasd a másikat!

Az Írás azt mondja, hogy az Úrnak *öröme* van az Ő szolgálóinak gyarapodásában. Csak *Isten útján* fogsz állandósultan gyarapodni. Minden lehetséges annak, aki *hisz*. De ehhez ki kell *mondani* valamit. A hit olyan, mint egy *mag*. Nem hit-problémád van, hogy nincs elég hited, hanem *hitetlenség*-problémád van.

Egy prédikátor mondja a TV-ben, akit hallgatok, hogy *mondd újra*, és mondd újra és újra a megvallásokat. Hiszek Uram, hiszek, és segíts az én hitetlenségemben. Neked *van elég hited*, ezért ne próbáld mondani, hogy nincs elég hited. Amennyit itt kaptál, és amennyit befogadtál, igenis van elég hited.

Belül kell először szabadnak lenni, a vallásosságtól, és hogy *nehogy kiessünk* a kegyelemből. Arra ügyelni kell, hogy *bele ne essünk* a keresztény törvényekbe, a

zsidótörvényekbe, vagy az ószövetségi rendeletekbe. Ha nem az egyik, akkor a másik módon valahogy *bűntudatot* akarnak ránk terhelni.

Nekünk nem lenne szabad, hogy kárhozát és bűntudat legyen bennünk, mert Jézus *megtisztított* minket tőle. Mert a bakoknak és a bikákra a vére nem volt képes arra, mondja az Ige, hogy eltörölje a bűnöket. Hanem az Úr Jézus Krisztusnak a drága és *értékes vére* volt képes arra.

Úgyhogy mindegy, hogy a másik mit gondol rólad, és milyen törvények alá akar helyezni, mi *egybe lettünk olvasztva* Isten Szellemével, és minden bennünk van. És a mi kapcsolatunk a Szellem által olyan mértékű, hogy képes *vezetni* minket a Szellem.

Az Úr attól még elhelyezi a tanítókat, a pásztorokat és a szolgálatokat a Testben, hogy segítsenek neked abban, hogy ezt a *vezetést megragad*. De a pontos igazság úgy hangzik, hogy te, aki a gyülekezetben vagy, neked kellene *elvégezni* a munkát.

Mi történt akkor, amikor a korai gyülekezetben valaki *újjászületett*? Mit mondtak? *Ezrével* adattak az Úrhoz naponta a gyülekezetben. Hogy a tanítványok adattak a gyülekezethez. Az te vagy. Mondja: – *Én egy tanítvány vagyok!*

Hogyan lehetett ez? Az történt, hogy amikor együtt imádkoztak és megszavaztak maguknak néhány diakónust, mi történt utána? A *gyülekezet szétszóródott*, kivéve az apostolokat. Nem volt akkor ugyanis még más szolgálat. Az Úr szétszórta a gyülekezetét.

Az üldöztetéseket arra használta az Úr, hogy a világon mindenfelé *szétszórta* őket, és az Ige így növekedett. Az *Ige növekedett*. Hogyan? Hogy *újjászülettek* nem romlandó magból, hanem romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Krisztust prédikálták nekik. Fülöp lement, és *Krisztust prédikálta* nekik. És az Ige pedig *növekedett*. Jézus az Ige. Mielőtt Jézus volt a neve, Igének neveztetett. Ez kell, hogy történjen veled is. Mondjad, kérlek: – *Nem vagyok lusta, és hirdetem az Igét!*

Én sem tudtam még aznap reggel, hogy azt az illetőt az Úrhoz tudom vezetni. Nem volt róla elképzelésem sem, azután egy csendes helyre kerültünk, és láttam, hogy *készen áll* arra, hogy *befogadja* az Urat.

Tehát *nyíljon* meg a szemed arra, hogyha egy ilyen helyzetet hoz elő az Úr, hogy kit hoz oda hozzád. Valaki elmegy mellettem, újra és újra elmegy megint mellettem az illető. Ott vásárolok, újra jön az az idegen. Ki az, aki ezt a masszírozást végzi? Az Úr *angyalai* rendezik. Ilyenkor meg kell *fogni* őket, mert készen állnak! Az Úrhoz kell vezetni őket.

És hogy tesszük ezt, nézzük csak meg? Mindegy, hogy mit hallottál eddig, az *egyetlen út*, ahogy az *újjászületés* történhet, az így megy, a *romolhatatlan magnak* a szívedbe kell kerülni. És ma Jézus prédikáltatott, úgyhogy képes vagy rá, hogy *újjászülessél*. Hallelúja!

Az internet világában is így működik. Nem csak a gyógyulás és a gyarapodás, hanem az üdvösség is így jön, és együttesen fogjuk ezt az imát elmondani, mert ez az igazság. Tudom, hogy ez az igazság, mert gyülekezetbe jártam, de soha nem voltam *újjászületve* addig, amíg valaki nem mondta, hogy ez szükséges.

Ugyanezt képes bárki megtenni, hogy a *szívébe fogadja az Urat*, amit én tettem. Mert hirdetni kell az Igét alkalmas, kevésbé alkalmas és alkalmatlan időkben. Ez nem azt jelenti, hogy utazó evangélista lettél, hanem azt jelenti, hogy az utadban, a lépted minden nyomán *szülehetnek az üdvösségek*, amerre jársz. Vagy hozd ide őket, és az evangélista alkalmára is elviheted őket, ahol hirdetik nekik az Igét.

Egy gyógyító szolgálatot figyeltem Ausztráliában az 1980-as években. Ő pedig itt Európában volt valahol. Minden héten ez az asszony egy új személyt hozott magával az alkalomra. Nem tudom, hogyan szerezte őket, de valahogy behozta őket.

Hat hónapig figyeltem, és minden héten mosolyogva hozta, és mindig egy újat hozott. Az Úr tud minket sokféle módon *használni*. Így lehet a *hitünk megvallásával* újjászületni.

Álljon fel a gyülekezet, a hitünk megvallását tesszük meg, együtt fogunk imádkozni:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus te vagy az én Uram, Jézus te vagy az én Megváltóm, Jézus te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban, az Ő szent vére megtisztított minden bűntől örökkön örökké. Ámen.

Beszéltem az illetővel, akit említettem, és azt mondta, hogy ő imádkozott eddig is. Kérdeztem, hogy kihez imádkoztál? Az Úrhoz, mondta. Mondtam, jó, rendben, de most itt az idő, hogy az *életed Urává tedd*. Tehát így megy ez. Nagyon *egyszerű az üdvösség útja*, az Ige szerinti egyetlen út. A szellemben való imádságra is megtanítunk ma benneteket.

Pénteken ne felejtsetek el a pásztor-összejövetelt, szombaton az imakonferenciánkra mindenkit várunk, akik ma vannak itt először, ők is jöhetnek. A következő vasárnap pedig megint megfürödhettek a kenetben.